

קריעת ים סוף

קריעת ים סוף עפ"י הספר מטעמי השולחן

פרעה רדף אחר ישראל יומיים את מה שהלכו ביום אחד, ובזה מיושב חשבון הימים.

ביום הראשון והשני הלכו בשלישי חזרו עד פי החירות, ברביעי עמדו בפי החירות בין מגדול ובין הים ושם נשארו עד קריעת ים סוף, אמרו להם שלוחי פרעה שימשיכו לחזור למצרים, והם הכו הרגו ופצעו בהם והם חזרו למצרים ביום רביעי ופרעה היה כבד בכל חילו והלך ביומיים מה שישראל הלכו ביום אחד ורדף בחמישי ובשישי והשיגם בליל שביעי של פסח, ולא קרב זה אל זה כל הלילה.

באיזו שעה נבקע הים איני יודע, כתוב שה' נהג רוח קדים עזה כל הלילה, ולפנות בוקר אמר ה' למשה נטה ירך על הים וישבו המים.

ופרעה הקריב

פרעה אמר למצרים בדרך כלל החיילים הולכים בחזית, ולבסוף המלך, כאן אני אלך לפניכם [רש"י] להבין מהי משמעות הדברים צריך לדעת כיצד מתנהלת מלחמה הגמרא במסכת ברכות דף נג: אומרת שהרי גולירין יורדין ומתגרין במלחמה, וגיבורים יורדין ומנצחין. כלומר שהיה מקובל לשלוח את הלוחמים הכי פשוטים שיתגרו במלחמה, ובאמת הם היו נתונים למתקפה חזקה וסכנה, והגיבורים יורדים לסייע ולנצח. ופרעה אמר אל דאגה אני יהיה לפניכם.

הגוים היו רגילים לקשט את עצמם כשיצאו למלחמה, ניתן לבאר זאת שנהגו כך בכדי לתת שמחה בליבם וכח במתנם, שעוד לפני הקרב כבר חגגו את הניצחון, יש לנו מושג איזה על חרבך תחיה מונח בזה שהלכו להלחם עם בגדי

שבת ? אולם זה יותר מזה, הם לקחו את כל תכשיטיהם עד שאמרו חז"ל גדולה היתה ביזת הים מביזת מצרים !!! ובשיר השירים מתאר תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף, שביזת מצרים היתה כעין נקודות של כסף מול תורי זהב. ועם כזו מוטיבציה אדירה באו להלחם. ועוד יש לבאר שהניחו את כל כספם מולם כאומרים, לוחמים על הכל, או שנפסיד הכל או שננצח.

עם ישראל נתקפו בבהלה לראותם.

שאלה מדוע אין כ"כ תיאור על סבלם בים ?

ובפרט שהיו מאתים או מאתים וחמישים מכות ?

ואולי כשאומר שכל מצרים טבעו במים רותחים שוב מה יש לתאר ולפרט ??? כמו בשר הנמצא בסיר של טשולנט על האש, כך הקב"ה נתן להם כת, והתבשלו חיים וסבלו נתאר לעצמנו כיצד הרוכב ניסה להתנתק מהסוס.

מפני שהקב"ה העניש כל אחד שיסבול בעולם הזה כמה ששיעבד את בני ישראל

וממילא ניתן לפרוך את ראית הגר"א לאח שנדר שלא יראה את אחיו שאחרי בישול זה שונה. שהרי אין יוצאין בד' מינים מבושלים ובמצה מבושלת כי זה שינוי.

דרך הפרשים שקושרים את עצמם לסוסיהם ובתחילה הסתפקו אם להכנס לים או לאו, וראה סוסו של פרעה כמיין דמות סוסה נקבה בים, ורץ לקראתה. ואחריו כולם. וה' שלח את עמוד האש והרתיח את הארץ על גבי לבנה והיו פרסותיהם משתמטות וכאב להם מאוד הרגלים וקפצו על הגב על המצרי ונשברו עצמותיו. והיה לסוס חם בגב וקפץ שוב על רגליו וכך קיבל סקילה ושריפה ומרוב סיבובים סחור סחור מנסה להאחו באיזה דבר אולם למרבה

מזלו היה זה הרגל של הסוס המתפרע והגוסס של רעהו המצרי, וסבלו וסבלו,
ולפנות בוקר שב הים לאיתנו, והתחילו המצרים לטבוע במים הרותחים. וי"א
שנתן ה' בם חיות עד שישראל ראו אותם וכנראה היה ניכר עליהם כמה
שסבלו. כיצד עלה לרום כהר געש, ונפל לתחתיות תהום. ועל זה נאמר וידעו
מצרים כי אני ה'.